

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Vitalie Pîslaru în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Cucuietu Ion XXXXX, născut XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 12.03.2018 - 03.05.2018;

instanța de apel: 19.06.2018 - 13.09.2018;

instanța de recurs: 26.11.2018 - 20.02.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 mai 2018, Ion Cucuietu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, și în baza acestei legi cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, i s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani și 8 luni.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Svetlana Groza și s-a dispus încasarea de la Ion Cucuietu în beneficiul părții vătămate prejudiciul material și cheltuielile de judecată rămase neachitate în sumă de 4 487,68 lei.

S-a dispus încasarea de la Ion Cucuietu în beneficiul părții vătămate Svetlana Groza prejudiciul moral parțial în sumă de 50 000 lei, în rest suma prejudiciului moral rămasă de până la 500 000 lei ce constituie - 450 000 lei, a fost respinsă.

S-a dispus încasarea de la Ion Cucuietu în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 320 lei, suportate în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Ion Cucuietu încălcând regulile de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, la 21.12.2017, ora 11:50 min., fiind privat, prin sentința Judecătorei sect. Rîșcani, mun. Chișinău din 28.07.2015, de dreptul de a conduce mijloace de transport și aflându-se în stare de ebrietate produsă de substanțe psihotrope de tip „benzodiazepine”, fapt confirmat prin conținutul procesului-verbal nr. 9228 din 26.12.2017, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, a urcat la volanul automobilului de model „Mazda 626” cu n/î VHW 855, încălcând astfel prevederile normelor prevăzute la pct. 10 alin. 2) lit. a) și pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căreia *„a) Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea polițistului, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus” și „Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală naturală să-i afecteze capacitatea de conducere”.*

Drept urmare, inculpatul Ion Cucuietu conducând unitatea de transport menționată pe bd. Cantemir din direcția bd. Gagarin spre str. Ismail din mun. Chișinău, în regiunea pieței „Tiraspol”, nu a manifestat dexteritate în conducere, nu a ținut seama de starea psihofiziologică și situația rutieră încălcând astfel prevederile normelor prevăzute la pct. 45 alin. 1) lit. a), b), c) și d) și alin. 2) din același Regulament, potrivit căruia *„1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii și d) situația rutieră . 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”,* mai mult, la trecerea nedirijată pentru pietoni, semnalizată cu marcaj rutier, nu a cedat trecerea pietonului Svetlana Groza, care traversa regulamentar carosabilul, de la dreapta spre stânga relativ deplasării automobilului încălcând în așa mod și prevederile normelor prevăzute la pct. 11 lit. f) din Regulament, potrivit căreia *„Conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată.”*, în rezultatul căror fapte a tamponat-o frontal pe aceasta.

În consecință, după impact cet. Svetlana Groza, reieșind din raportul de expertiză judiciară nr. 201802D0133 din 19.02.2018, s-a ales cu vătămări corporale grave periculoase pentru viață sub formă de *„Traumatism craniu-cerebral închis manifestat prin*

contuzie cerebrală medie cu focar contuzia pe stânga, fractura liniară a osului occipital stâng- ambele lamele, fractura maxilarului pe stânga fără deplasare, fractura metalizată a tibiei și fibulei cu deplasare pe stânga, plagă contuză în regiunea occipitală pe stânga”.

Astfel, prin acțiunile intenționate ale lui Ion Cucuietu, a săvârșit infracțiunea prevăzută de 264 alin. (4) din Codul penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate.

3. Sentința primei instanță a fost atacată cu apel de către procuror și partea vătămată Svetlana Groza, care au invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, iar de către partea vătămată inclusiv și în partea admiterii parțiale a acțiunii civile.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că, instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea blândă și eronat la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu a luat în calcul faptul că, în momentul săvârșirii infracțiunii Ion Cucuietu era privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, interdicție pe care inculpatul a neglijat-o, la fel cum a neglijat și obligația de a executa pedeapsa principală prin achitarea amenzii în mărime de 415 unități convenționale.

Astfel, procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia Ion Cucuietu să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, și în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 4 luni, cu privarea de dreptul de conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani. De asemenea, a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 320 lei legate de efectuarea expertizei medico-legală, precum și în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral și material în cuantumul acțiunii civile.

3.2. În motivarea cererii de apel partea vătămată Svetlana Groza a invocat dezacordul parțial cu sentința primei instanțe menționând că, pedeapsa aplicată inculpatului este una blândă, acesta săvârșind infracțiunea în stare de recidivă.

Partea vătămată a indicat aceleași motive ca și în cererea de apel declarată de către procuror, mai mult, a menționat că instanța de apel eronat a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de doar 50 000 lei, considerându-l inechitabil cu suferințele psihice și fizice pe care le-a suportat în urma faptei infracționale a inculpatului.

În susținerea celor invocate apelanta a invocat că în urma accidentului rutier a pierdut mirosul, fapt confirmat și prin fișa medicală de staționar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2018, au fost admise parțial apelurile declarate de către procuror și partea vătămată Svetlana Groza împotriva sentinței, casată sentința în partea stabilirii pedepsei, pronunțând o nouă hotărâre în această parte, după cum urmează:

Lui Ion Cucuietu recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis. În rest se mențin celelalte dispoziții ale sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, instanța de fond pe deplin a stabilit starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Ion Cucuietu, iar probele examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a reținut că, inculpatul a recunoscut vina în comiterea acțiunilor descrise în actul de învinuire, cauza penală fiind examinată de către instanța de fond în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, și în același timp concluzionează că vina acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate, se dovedește integral și prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămată Svetlana Groza (f.d. 34-35, vol. I); declarațiile martorilor Tatiana Balica (f.d.36-37, vol. I), Vladimir Povorozniuc (f.d.38-39, vol. I), procesul-verbal de la cercetarea la fața locului a accidentului rutier din 21.12.2017 (f.d.13-19, vol. I); concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 201802D0133 din 19.02.2018 (f.d.96-98, vol. I).

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a concluzionat asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate, or, la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce indică concret la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, însă concluzia primei instanțe la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului, instanța de apel a apreciat-o ca fiind una prea blândă.

În acest context, instanța de apel a constatat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului prima instanță deși a luat în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat și circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia, eronat a considerat că corectarea lui Ion Cucuietu e posibilă fără izolare de societate, în conformitate cu cerințele art. 75-78 Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, or, corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă doar prin izolarea acestuia de societate.

Conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Ion Cucuietu în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, care se pedepsește cu închisoare de la 4 ani până la 8 ani, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar circumstanțe atenuante - se reține căința sinceră a inculpatului.

Respectiv limitele de pedeapsă pentru Ion Cucuietu, prin prisma art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, pentru infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, instanța de apel a indicat că vor fi de la 2 ani și 8 luni la 5 ani și 4 luni.

Instanța de apel a statuat că, luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al faptelor comise, și anume că infracțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, cu consecințe grave - vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită de către inculpat, atentează la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii mijloacelor de transport a regulilor circulației rutiere, obligație impusă fiecărui conducător de transport, care este mijloc de pericol social sporit pentru viața și sănătatea nu numai însuși a șoferului, dar și a altor participanți la trafic, acțiuni ce prezintă o gravitate sporită și care dețin rezonanță în rândurile opiniei publice și determină reacții negative ale acestuia asupra faptului dat.

În aceeași ordine de idei instanța de apel a menționat și despre pericolul social pe care îl prezintă inculpatul, care, fiind privat anterior prin sentința judecătorească Râșcani, mun. Chișinău din 28.07.2017 de dreptul de a conduce mijloace de transport și aflându-se în stare de ebrietate produsă de substanțe psihotrope de tip „benzodiazepine”, fapt confirmat prin conținutul procesului verbal nr. 9228 din 21.12.2017, a urcat la volan și a condus mijlocul de transport, circumstanțe care denotă atitudinea neglijentă a ultimului față de regulile impuse prin Regulamentul circulației rutiere, inclusiv desconsiderațiunea adusă hotărârii judecătorești, circumstanțe care în opinia instanței de apel duc la imposibilitatea stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, care este prea blândă și nu va fi suficientă pentru corectarea inculpatului și nici pentru prevenirea de noi infracțiuni.

Mai mult, instanța de apel a remarcat că instanța de fond nu și-a motivat concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or, care circumstanțe ar fi determinat o asemenea concluzie.

Cu referire la criticile părții vătămate invocate asupra cuantumului prejudiciului moral încasat de către instanța de fond de la inculpatul Ion Cucuietu, instanța de apel le-a respins ca fiind neîntemeiate, or, în conformitate cu prevederile art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, ținând cont de circumstanțele constatate în ședință, de gradul de vinovăție al făptuitorului, prejudiciul cauzat prin infracțiune și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacerea efectivă, stabilind faptul că partea vătămată are dreptul la repararea prejudiciului moral, urmărind scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, instanța de fond întemeiat a concluzionat că suma de 50 000 lei, este o despăgubire echitabilă pentru daune morale cauzate părții vătămate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Vitalie Pîslaru în numele inculpatului Ion Cucuietu în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cerințelor sale, recurentul susține că, instanța de apel nu a luat în calcul faptul că inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, mai mult acesta a administrat medicamente care acționează asupra sistemului nervos și conține substanțe psihotrope de tip „benzodiazepine”, însă acest medicament nu duce inculpatul în stare de ebrietate, fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 9228 din 26.12.2017.

De asemenea, apărătorul susține că instanța de apel a omis să ia în calcul faptul că inculpatul are la întreținere 3 copii minori, deține gardul III de invaliditate, era condiționat să administreze aceste medicamente, a restituit cheltuielile de tratament părții vătămate și partea vătămată s-a aflat sub tratament doar pe o perioadă de 5 zile .

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, ținând cont de opinia procurorului prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea hotărârii atacate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin.

(5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, însă instanța de recurs din textul recursului remarcă și temeiul prevăzut de pct. 10) al aceluiași articol, astfel susține că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Cu referire la temeiurile de drept prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, indicate de către recurent, Colegiul penal susține că, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Astfel, Colegiul penal indică că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al procurorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent. Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

De asemenea, Colegiul penal respinge ca eronată alegația apărătorului precum că, instanța de apel nu a luat în calcul faptul inculpatul deși a administrat medicamente care acționează asupra sistemului nervos și conține substanțe psihotrope de tip „benzodiazepine”, acest medicament nu duce inculpatul în stare de ebrietate, fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 9228 din 26.12.2017, or, această alegație este contradictorie actului de învinuire prin care inculpatul este învinuit că a încălcat regulile de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate produsă de către substanțe psihotrope de tip „benzodiazepine”, și nu are suport probatoriu.

Astfel, inculpatul contrar prevederilor pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căruia „Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală naturală să-i afecteze capacitatea de conducere”, a urcat la valon în stare de ebrietate indusă de preparate psihotrope de tip „benzodiazepine”.

Conform art. 134¹ alin. (3) Cod penal, prin substanțe psihotrope se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția asupra substanțelor psihotrope din 1971 și prevăzute în actele normative ale Guvernului.

Astfel în conformitate cu Legea nr.193 din 28.07.2016 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor și Convenția asupra substanțelor psihotrope 1971, benzodiazepine este substanță psihotropă.

În concluzie, Colegiul penal respinge poziția apărării ca fiind neîntemeiată, interpretând-o drept o metodă de a induce în eroare instanța și a eschiva inculpatul de la răspundere penală.

De asemenea, Colegiul penal reține faptul că, atât inculpatul, cât și apărătorul acestuia nu au atacat sentința primei instanțe care a recunoscut inculpatul vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, doar că i-a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, prin care condiționat i-a suspendat executarea pedepsei penale, ceea ce denotă faptul că ultimii au fost de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Cu referire la temeiul de declarare a recursului ordinar și anume că instanța de apel a aplicat inculpatului pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, Colegiul penal menționează că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material.

În situația în care conform rechizitoriului circumstanțe agravante pentru inculpat nu au fost stabilite, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 84 alin. (1), 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală

beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Însă, instanța de apel a conchis că este irațional de a suspenda condiționat executarea pedepsei penale aplicate inculpatului conform prevederilor art. 90 Cod penal, or, ultimul prin sentința judecătoreiei Râșcani, mun. Chișinău din 28.07.2017 a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal (*Conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe*), prin care a fost privat de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, circumstanțe care în opinia instanței de recurs susțin poziția instanței de apel.

Astfel, Colegiul penal menționează că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, vor duce la stabilirea unei pedepse prea blânde care nu va fi suficientă pentru corectarea inculpatului și nici pentru prevenirea de noi infracțiuni.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de către recurent că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că a aplicat inculpatului pedeapsa individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vitalie Pîslaru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Cucuietu Ion XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *20 martie 2019*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan